

Búcsú Albert Flóriántól

Hétfő hajnalban, hetvenéves korában elhunyt Albert Flórián, az FTC négyszeres bajnok, 75-szörös válogatott, világválogatott futball-legendája, az egyetlen magyar játékos, aki elnyerte az Aranylabdát.

Hegyi Iván

Nekünk, akik csak filmen láttuk futballozni Puskás Öcsit és társait, az első volt az egyenlők között. A mi generációnk elalélt Bene Feri, Farkas Jancsi, Göröcs Titi, Mészöly Kálmán, Tichy Lajos vagy Varga Zoli játéktól, de Flórián, az Flóri volt, a centerek centerének karizmájától még Houdini sem tudott volna szabadulni. Engem leginkább azért nyűgözött le, mert mindenki tudta, hogy elkéri a labdát a felpályánál, aztán megpróbálja kicselezni az egész védelmet – még a kapust is –, hogy a szülő végén flegmán besétáljon a kapuba. Az csak mese, hogy akkoriban négyszögletes volt a labda. Klasszis hátvédek sokasága igyekezett megállítani, itthon és külföldön egyaránt, ám ha Flóri elindult, még ezek a nagyszerű futballisták is (hányan és hányszor!) dőltek, mint a homokzsák...

A barátomnak mondhattam, de nem ez befolyásol, mert már kölyökként, amikor még személyesen nem ismertem, úgy néztem rá, akár egy félistenre. Gyerekkor... Más halandó tündérszerűt még azért izgul, hogy fel tudja-e mondani a leckét a matekórán, Albert viszont tizenhét évesen már bolondot csinált előbb a jugoszlávok, majd a nyugatnémetek híres játékosai: 1959-ben Belgrádban (4-2) három, Budapesten, az NSZK ellen (4-3) két gólt szerzett. Az utóbbi meccsen bemutatott szalomszámja a védjegyé vált, de korántsem azért, mert egyszerű és megismételhetetlen volt: mint tudjuk, szíre vitt ilyesmit még rengetegszer.

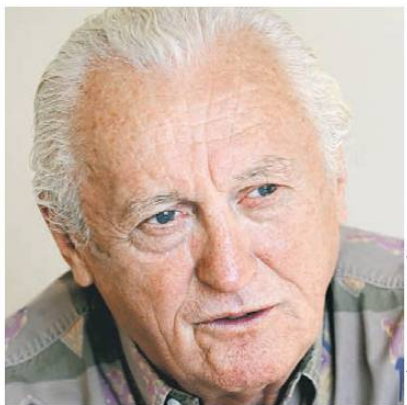
De nem „szállt el” magától. A köztudatban úgy élt, akár egy balerina – vagy inkább (beceneve alapján) mint egy „Császár” –, ezzel szemben egyszer megemlékeztem neki, micsoda nagy embernek hihette magát 1960-ban, amikor kettőt bevágott az angoloknak (2-0), mire csodálkozva rám nézett: „Vicces? Örültem, hogy *Kotász Öcsi* mellett ülhettem az öltözőben.” A futball iránti alázatára jellemző, hogy eleinte hajnali négykor kelt Órszentmiklóson, bevonatozott Pestre, és a Madách Gimnáziumban, majd az Üllői úton eltöltött órák után, késő este csak Veregyházig ment vasúton, majd onnan – miután a szárnyvonal utolsó szerelvényét már nem érte el – hazafutott. És másnap négykor kezdte az edzést előlről...

Futni egyébként nem szeretett. A fizikuma éppenséggel nem volt lehengető, különösképpen gyorsnak sem lehetett mondani. Annál nagyobb szó, hogy bámulatos mozgásával úgy haladt előre, mintha nem lenne ellenfél. Az Aranylabda elnyerésének évében (1967) valóságos szenzáció lett, hogy az Újpest ellen (3-0) a tizenhatos vonaláról zúdította a labdát a felső lécre, ahonnan az a hálóba vágódott. „Kintről” ugyanis a legritkább esetben lött. Neki az volt a gól, ha öt méterről gurított az üres kapuba, miután közben feküdtek a pázsiton, mint annak idején a Csele-pataknál...

És termelt szépen (nem csak lábbal, mert a fejjátékával is kitűnt). Az FTC-ben 351 bajnoki meccsen 256, a válogatottban 75 mérkőzésen 31 alkalommal „köszönt be”. Ha az utóbbi számot a fiatalok kissé keveslik, nyomban hozzatesszük: huszonöt éves korától hátravont (irányító) középcsatárt játszott a nemzeti együttesben. *Baróti Lajos* szövetségi kapitány nem merte megmondani neki, mi a terve, ezért segítõ-

Albert ló! Első válogatott mérkőzésén, 1958-ban, a svédek ellen mindössze tizenhét éves volt FOTÓ: MTI - PÁLFI GÁBOR

Ez volt ő

Született: 1941. szeptember 15.
Elhunyt: 2011. október 31.
Klubja: FTC (351 bajnoki találkozón 256 gólt ért el).
Első NB I-es mérkőzése: 1958. november 2., FTC-Diósgyőr 3-1 (két gólt szerzett).
Bajnok: négyszer (1963, 1964, 1967, 1968).
Gólkirály: háromszor (1960, 1961, 1965).
Magyar (Népköztársasági) Kupa-győztes: 1972-ben.
VVK-győztes: 1965-ben.
VVK-döntős: 1968-ban.
Válogatott: 75-ször (először 1958-ban, a svédek elleni 3-2, utoljára 1974-ben, a jugoszlávokkal szemben elért 3-2 alkalomával). A nemzeti együttesben 31 gólt ért el.
Eb-bronzérmes: 1964-ben.
Eb-negyedik: 1972-ben.
Aranylabdás: 1967-ben.
Világválogatott: 1968-ban.

je, *Illovszky Rudolf* ment oda Albert-hoz egy párizsi edzőmeccs előtt: „Flóri-kám, Flóri-kám, vissza kellene jönni kiscsit...” – Rudi bácsi, nekem?! – képedt el a 9-es számú bálvány, mire a nagymester azt válaszolta: „Nézzünk meg egy félidőt. Ha nem sikerül, a szünetben sérültet jelenthatsz.”

A Császár a pauza negyedórájában nem szólt egy szót sem. Nem, hiszen úgy játszott, hogy szem-száj elállt, elvégre többszörösen szeniális képességei voltak. Tudott, ugyebár, lebilincselően trükközni, a gólerzéke vetekedett technikai kvalitásaival, aztán az is ki-

derült: dirigensként *Ferencsikkel* konkurál. „Három az egyben” – így lehetett volna reklámozni, bár annál jobban semmi sem hirdethette nagyságát, amilyen frenetikus előadásokat nyújtott hétről hétre.

Abban az értelemben szintén művészeknek tetszett, ahogyan akkor is eljátszotta, miféle bántalmazásokat kell elszenvednie, ha csak ráleheltek. Magunk közt: könnyen esett, majd feltérdelt, széttárta a kezeit, és abban a pillanatban tízezrek ugrottak fel a Népstadion lelátóin, hogy mit művelnek szegény Flóriával! Hatása alá vonta a publikumot, huszonnégy játékos között is folyton rá kellett tekinteni, a védők figyelmét viszont elvonta azzal, hogy nemegyszer csipőre tette a kezét, úgy álldogált a pályán. „Pihentem” – mesélt erről később, de hamar kifújta magát, mert a következő pillanatokban már megint jobbra-balra küldött a cseleivel mindenkit...

Annyi nagy meccse volt, hogy nem lehet kiválasztani a legnagyobbat. Jugoszláviáról, az NSZK-ról, Angliáról már megemlékezünk. De itt van még egy Anglia (az 1962-es vb-ról): azon a találkozón (2-1) is a félvonalról vitte a labdát a kapuig. Ugyancsak császári módon játszott a chilei világbajnokságon a bolgárok ellen („szerény” 6-1, Albert mesterhármásával), továbbá 1964-ben, az Eb negyeddöntőjében, Párizsban (3-1) vagy 1966-ban, a brazilokkal szemben, a fejlethetetlen 3-1 alkalomával. A liverpooli vb-meccs után ő és Farkas János egyaránt 10-es osztályzatot kapott... (A káprázatos Bene, Albert, Farkas csatártrío pedig már valóban a mennyekben van.)

A dél-amerikaiak olyannyira elájulnak tőle, hogy 1967 elején jutalomjátékra utazhatott a legnépszerűbb brazil klubhoz, a világon ma már 30 milliós szurkolótábor felmutató Flamenegóhoz. Ez talán még az Aranylabda értékét is eléri, csakúgy, mint az, hogy 1968 őszén a Brazília-Világválogatott meccsen szerepelhetett a riói Maracanában, ahol a FIFA All Star tizenhatos keretének negyede magyar volt. Rajta kívül Farkas, *Novák Dezső* és *Szűcs Lajos* lépett fel a találkozón, és a 2-1-es mérkőzésen a galagárda egyetlen gólját ő szerezte.

Ezen kívül volt, hogy hatot vágott be a Debrecennek (1960), ötöt az Ózd-nak (1966), és élete nagy pillanatai közé tartozott, hogy 1963-ban a bazilikában esküdtött örök hűséget *Bukovics (Bársony) Irén* színésznőnek. Ezen megint csak el lehet tündönni: vajon hány embernek engedték volna meg 1963 Magyarországon, hogy a bazilikában házassodjék? De Flóri frigye társadalmi esemény volt, ugyanúgy, mint az, ha zöld-fehér Ford Taunusával végighajtott a városban.

Az utóbbi évtizedekben már nem vezetett: rendszeresen a BKV járataival ment az Üllői útra. A ferencvárosi stadion 2007 óta az ő nevét viseli, de akadt idősok – micsoda szégyen, perze nem rá nézve –, melynek során a mellékbejáraton kellett közlekednie, mivel a szobáját leválasztották a fő lépcsőháztól. Ez hasonló keserűséggel töltötte el, mint az, hogy nem játszhatott vb- vagy Eb-döntőt, meg az, hogy 1969 júniusában gyakorlatilag véget ért futballalkodói pályája. (Szerintem a székesfehérvári búcsú sem boldogította; I. Flórián vajon miért nem a Népstadionban vagy az Üllői úton mondott agyót 1974-ben a válogatottnak?) Koppenhágában *Engedahl* dán kapus olyan brutálisan rúgta fel, hogy Albert már soha többé nem lett az a páratlan labdarúgó, aki addig volt. Ha nincs e sérülés, alighanem befogja a legtöbb-szörös (101-szeres) magyar válogatott *Bozsik Józsefet*, de így is azon a pulpituson van, amelyen *Schlosser Imre*, *Orth György*, Puskás és a többi halhatatlan.

Az egyetemes labdarúgás legragyogóbb alakjainak egyikétől kell most örökre elköszönni. Az ember szíve elszorul, de a könnyek közt nem csekély vigasz, ha arra gondolunk: ez az óriási egyéniség mennyi örömet szerzett nekünk, mindannyiunknak. Semmi túlzó pátosus nincs abban, hogy Albert Flórián Magyarország történelmének egy darabja marad. Magam emléktáblát állítanék neki Angyalföldön, ahol először lakott a fővárosban, miután Budapestre költözött.

Az otthona a XIII. kerületben a Gömb utcában volt.

A labda ellenállhatatlan művészhol másutt lakott volna?

Bajnokok Ligája

Szigeti veszedelem

A labdarúgó BL-ben ezen a héten a negyedik csoportforduló mérkőzései vannak műsoron. Kedden az APOEL Nicosia folytatta menetelését: a ciprusiak ezúttal a Portót győzték le, és bomba meglepetésre vezetik kvartettjüket.

BAJNOKOK LIGÁJA

CSOPORTMÉRKŐZÉSEK, NEGYEDIK FORDULÓ

E csoport: Valencia–Leverkusen 3-1, Genk–Chelsea 1-1. **Az állás:** 1. Chelsea 8 pont, 2. Leverkusen 6, 3. Valencia 5, 4. Genk 2.

F csoport: Arsenal–Marseille 0-0, Dortmund–Olimpiakosz 1-0. **Az állás:** 1. Arsenal 8, 2. Marseille 7, 3. Dortmund 4, 4. Olimpiakosz 3.

G csoport: Zenit Szentpétervár–Sahtyor Donyeck 1-0, APOEL Nicosia–Porto 2-1. **Az állás:** 1. APOEL 8, 2. Zenit 7, 3. Porto 4, 4. Sahtyor 2.

H csoport: BATE Boriszov–Milan 1-1, Plzen–Barcelona 0-4. **Az állás:** 1. Barcelona 10, 2. Milan 8, 3. BATE 2, 4. Plzen 1.

MA

A csoport: Bayern München–Napoli, Villarreal–Manchester City. **Az állás:** 1. Bayern 7, 2. Napoli 5, 3. Manchester City 4, 4. Villarreal 0.

B csoport: Internazionale–Lille, Trabzonspor–CSZKA Moszkva. **Az állás:** 1. Internazionale 6, 2. CSZKA Moszkva 4 (7-5), 3. Trabzonspor 4 (2-4), 4. Lille 2.

C csoport: Manchester United–Galati, Benfica–Basel. **Az állás:** 1. Benfica 7, 2. Manchester U. 5, 3. Basel 4, 4. Galati 0.

D csoport: Lyon–Real Madrid, Ajax–Dinamo Zagreb. **Az állás:** 1. Real Madrid 9, 2. Ajax 4 (2-3), 3. Lyon 4 (2-4), 4. Dinamo Zagreb 0.

Aranylabda

Itt a 23-as keret

A Nemzetközi Labdarúgó Szövetség és a France Football című szaklap közzétette azt a 23-as listát, amely az idei Aranylabdára jelölt labdarúgók nevét tartalmazza: *Eric Abidal* (francia, Barcelona); *Sergio Agüero* (argentin, Manchester City); *Karim Benzema* (francia, Real Madrid); *Iker Casillas* (spanyol, Real Madrid); *Cristiano Ronaldo* (portugál, Real Madrid); *Dani Alves* (brazíliai, Barcelona); *Samuel Eto'o* (kameruni, Anzsi Mahacsкала); *Cesc Fabregas* (spanyol, Barcelona); *Diego Forlan* (uruguayi, Internazionale); *Andres Iniesta* (spanyol, Barcelona); *Lionel Messi* (argentin, Barcelona); *Thomas Müller* (német, Bayern München); *Nani* (portugál, Manchester United); *Neymar* (brazíliai, Santos); *Mesut Özil* (német, Real Madrid); *Gerard Piqué* (spanyol, Barcelona); *Wayne Rooney* (angol, Manchester United); *Bastian Schweinsteiger* (német, Bayern München); *Wesley Sneijder* (holland, Internazionale); *Luis Suarez* (uruguayi, Liverpool); *David Villa* (spanyol, Barcelona); *Xabi Alonso* (spanyol, Real Madrid); *Xavi* (spanyol, Barcelona).

● **Pályafutása** során ötvenedik alkalommal vezeti a Nemzetközi Sakk-szövetség női világranglistáját Polgár Judit. A magyar nagymester 110 ponttal előzi meg a második helyezett indiai Humpy Konerut. (London)

● **Hazai pályán** szenvedett 3:1-es vereséget a Fehérvár jégkorongcsapata a Vienna Capitals együttesétől az osztályligában. Ezzel a bécsi csapatra megközelítették az eddig nagyszerűen szereplő, jelenleg az ötödik helyen álló magyar alakulatot.